

Боанъ побѣжда Мацары и отмыщѣва имъ.

И чювай, мамо, и чювай!
 Голѣмъ бой е станѣло
 Горѣ ми, горѣ въ Мацарску.
 Войскѣ ни сѣ' разбили,
 Четиры войводы убили!
 Рача и Станча убили,
 Кирча, Юванча робы фанали,
 Въ тѣмны тѣмници фѣрлили.
 Боанъ юще не отводи!
 Момцы юнацы да заведе,
 Морафцы да си навие,
 Кирча, Юванча да си отърве.
 Ей чи си Боанъ достигна,
 Избилъ е момцы Моравцы,
 Пороби млади Мацарцы.
 Стары си бабы колѣхѣ,
 Млады си булки робѣхѣ.
 Тышю иманье зѣмахѣ.
 Боанъ имъ тихомъ думаши:
 Ой ви! вые отборъ юнацы!
 Не си моми робете,
 Тии подирѣ ни ще додѣтъ
 Тии сѣ' наши посестрими,
 Тии сѣ' народъ Българскы,
 Ные ще гы уженимы,
 За наши славны Българы!

Боанъ войвода или Българскы походъ въ Горниѣ Моравѣ и въ
Боемиѣ.

Протогири выкѣтъ,
 Клепала клепѣтъ,
 Изъ града Ракова:
 Събори сѣ събирайте,
 Момцы юнацы отбирайте!
 Млады воиводы пишете!
 Боанъ дума маици си:
 Тры нѣща сѣ' мамо на свѣта.
 И тры тѣ ми сѣ ревнѣтъ.
 — Хубавѣ момѣ да либѣ,
 Да либѣ и да ѣ зѣмна.
 Хранина кона да ѣздѣ,
 На прѣдъ юнацы да вървѣ,
 Кравайницѣ сабѣ да въртѣ.
 И тѣнкѣ снагѣ да кършѣ. —
 Момцы юнацы писали,